

прѣскать здраво-то и извѣстно-то за нездраво-то и неизвѣстно-то.

Освѣнь казаны-ты злины и тщеты, что докарвать на себе и на чловѣческо-то общество спомянени-ти три ряда пакостливы и врѣдителны хора, и това, что-то спечялять тіи, не хваща мѣсто, нито сега нито испослѣ, а ся прѣска по врага. Съ работѣ и трудѣ набрано-то иманіе докарва голѣмѣ ползж, най-паче както е днесъ свѣтъ-тъ, зачто-то то трѣбува за голѣмы работы и прѣдпріятія. Нѣ нидвѣ не ся е видѣло нито ся е чюло да утрае за много врѣмѧ имотъ, спечяленъ съ кражбж, съ просінж или съ игрж; отъ такъвъ имотъ нѣма благословінж.

VIII. Робата съ работѣ ся отплаща.

Рѣка рѣка мые, а и двѣ-тѣ образа.

(Нар. пословица.)

Днесъ по свѣта има доста много отъ всичко, какво-то не е имало въ прѣвы-ты врѣмена на чловѣческий родъ. Всичко това изобиліе не е друго а само имотъ, набранъ и натрупанъ съ чловѣческий трудъ, и отъ тоя имотъ всякий зима, всякий добыва что-то му ся падне на дѣль на спротивъ колко-то ся труди и колко-то му чини работа-та. Свѣтъ-тъ не мысли само за днесъ, а гляда и грыжи ся и за напрѣдъ, за бѫдѫще-то; па не е чловѣкъ да мысли и да ся грыжи само за себе и за сегашній поясъ хора, нѣ грыжи ся и за слѣдъ себе, и за унуцы и за прѣунуцы. Градове, тврьдины, кѣщи и другы сграды, лозя, фабрики и другы много заведенія има да послужять и на другы хора слѣдъ настъ. Така единъ поясъ хора ся